

РЕШЕНИЕ

№ 6830

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **183** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалбата на „Елхим-Искра“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представявано от прокуррист- Р. Д. срещу т. П. 1 от Решение № Ж-1059 от 30.11.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране/КЕВР/.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и не почиващо на доказателствата по административната преписка. Твърди, че в решението е постановено извън правомощията на КЕВР. Оспорват се изложените в решението мотиви. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата, сочи че дружеството няма свободен капацитет и възможност да присъедини обекта на ЕТ Фиат Дукато- Н. Н.“. В писмено становище от 27.05.2024г. излага подробните си съображения за незаконосъобразността на атакуваното решение. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира

юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В писмено становище от 23.05.2024г. излага подробните си съображения за неоснователност на оспорването.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Юг“ ЕАД не изпраща представител и не излага становище по спора.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

В т. П. 1 на Решение Ж-1059 от 30.11.2023г. Комисия за енергийно и водно регулиране е дала на „Елхим - Искра“ АД следните задължителни указания: Да предостави ползването на енергийното съоръжение, представляващо възлова станция „Акумулаторен завод“, с КИ ПИ 55155.508.255.106, с предназначение: сграда за енергопроизводство, със застроена площ 287 кв. м, построена в имот с КИ 55155.508.255 по плана на [населено място], находища се на адрес: [улица], [населено място], на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за присъединяване на обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“.

За да постанови този резултат органът е приел, че е сезиран с искане за осигуряване на достъп до чужди електрически съоръжения по реда на чл. 117. ал. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), подадено от „Електроразпределение Юг“ ЕАД срещу „Елхим - Искра“ АД.

Прието е, че Съгласно Договор за покупко-продажба № 3 от 17.05.1999г. том 2, рег. № 1819, н.д. № 389/99г. г-н Н. Б. Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, е придобил правото на собственост върху недвижим имот, представляващ двуетажна масивна административно-битова сграда с площ 330 кв.м и прилежащ терен от 1 327,5 кв.м, съставляващ парцел VI от кв. I по плана на [населено място]. Констатирано е, че този имот е представлявал обособен обект, част от активите на държавно предприятие „Зино“ ЕООД, който съгласно Заповед № Н.-26-24/22.04.1997г. на министъра на промишлеността е продаден на Н. Б. Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“. В действащата КК на [населено място] поземленият имот е с идентификатор 55155.508.260 с площ 1327 кв. м, ведно с построените в него 2-етажна масивна административна и делова сграда с идентификатор 55155.508.260.1 с площ 385 кв.м, сграда с производствено предназначение (склад) с идентификатор 55155.508.260.2 с площ от 27 кв.м. промишлена сграда с идентификатор 55155.508.260.3 с площ от 61 кв.м и двуетажна промишлена сграда с идентификатор 55155.508.260.4 с площ 76 кв.м.

Взето е в предвид, че през 1991г. от ДФ „Акумулатори“ са обособени три предприятия: ДФ „Е.- И.“, „Зино“ ООД и „Иехит“ ООД. При това обособяване горепосоченият имот е включен в активите на „Зино“ ООД, след което е бил закупен от Н. Б. Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ на 17.05.1999г.

Установено е било, че закупеният от Н. Б. Н. обект е бил електрозахранен чрез заводската подстанция на „Елхим-Искра“ АД посредством подземен кабелен електропровод за ниско напрежение от трафопоста в бившата ДФ „Акумулатори“, преминаващ през имота на „Иехит“ ЕООД, като отношенията са оформени с Договор за продажба № 9/1999г., сключен между „Елхим- Искра“ АД и Н. Б. Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“. С писмо с изх. № 3812/07.11.2000г. „Елхим-Искра“ АД е иницирирало прекратяване на договора.

Въз основа на подадено заявление през 2000г. за присъединяването на имота на Н. Б.

Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ към електроразпределителната мрежа, с писмо изх. №5385/20.12.2000г. на „Електроразпределение Пловдив“ ЕАД на заявителя са били предложени три варианта за захранване на имота, единият чрез заводската подстанция на „Елхим-Искра“ АД по заварената кабелна линия.

Съгласно Споразумителен протокол от 01.04.2002г., сключен между електроразпределителното дружество и Н. Б. Н., в качеството му на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, дружеството е задължено да доставя електроенергия през наличната линия. Е. дружество е осигурило доставките на електроенергия на базата на отделно споразумение, сключено между него и „Елхим-Искра“ АД, постигнато за срок от 06.02.2003г. до 30.06.2003г. Поради отказ на „Елхим-Искра“ АД да продължи споразумението, електрозахранването за обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ е преустановено след първото шестмесечие на 2003г.

С писмо изх. № 5752/14.12.2004г. електроразпределителното дружество е поискало от „Елхим-Искра“ АД предоставяне на достъп на основание чл. 117. ал. 7 от ЗЕ с цел захранване имота на ЕТ „Фиат Дукато - Н. Н.“. Достъпът е бил отказан, поради което подаването на електроенергия към имота на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ по досегашното трасе не е било подновено.

Въз основа на горните фактически установявания, е бил направен и извода, че изградените енергийни съоръжения, захранващи обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, са били изградени по времето на създаването на ДФ „Акумулатори“ с цел да обезпечат и захранят с електрическа енергия този обект. Прието е, че обектът на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, е бил електрозахранен посредством вече изградените енергийни съоръжения до 30.06.2003г. Базирайки се на тези факти КЕВР е приел, че аргументите на „Елхим-Искра“ АД, че няма техническа възможност и свободен капацитет, които да предостави на трети лица, са неоснователни. До този извод е достигнато, без да е извършена техническа експертиза или да са били събрани доказателства в тази насока.

КЕВР се е позовал на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, според която: Собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката. Прието е от административния орган, че цитираната разпоредба следва да се тълкува в следния смисъл: „собственикът на съоръженията е длъжен да даде достъп през тях на електроразпределителното дружество за целите на снабдяването с електрическа енергия. Предоставянето на достъп е задължение „ex lege“, а не правна възможност, чието упражняване зависи от преценката на собственика на съоръженията. Цената, която енергийното предприятие заплаща на потребителя за предоставения достъп, се определя по методика, одобрена от Комисията.“.

В решението си КЕВР се е позовал и на Решение № 300 от 28.06.2010г. по гр.д. № 169/2009г. на ВКС, I г.о. (по чл. 290 ГПК), в което е прието, че в законодателството е залегнал принципът, че енергийните обекти трябва да принадлежат на лицата, които са получили лиценз за осъществяване на дейности в областта на енергетиката, което

се извежда от анализ на разпоредбите на чл. 58 и параграф 67, ал. 2 и ал. 9 ПЗР на ЗЕЕЕ (отм.) и чл. 40, ал. 1, т. 2 и параграф 4, ал. 11 от ПЗР на ЗЕ. Тези разпоредби са създали условия държавната собственост върху енергийните обекти, установена още с чл. 2, ал. 1 от Закона за електростопанството от 1975г., да премине в собственост на енергийните предприятия в определени срокове, а до изкупуването им лицензираните оператори да си служат с тях за снабдяване и на други потребители.

Като е направен и изводът, че трафопостът на „Елхи-Искра“ АД се счита за част от електроразпределителната мрежа и с него „по право“ е следвало да оперира електроразпределителното дружество, без да иска съгласие от собственика на съоръжението.

Предвид направените изводи и във връзка с направеното искането за упражняване на правомощията на регулатора, произтичащи от разпоредбата на чл. 117, ал. 8, изречение трето от ЗЕ, КЕВР е приела, че с оглед липсата на постигнато съгласие между „Елхим - Искра“ АД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД за сключване на договор за достъп и изкупуване на възлова станция „Акумулаторен завод“ с КИ ПИ 55155.508.255.106 с предназначение: сграда за енергопроизводство, със застроена площ 287 кв. м, построена в имот с КИ 55155.508.255 по плана на [населено място], находяща се на адрес [улица], [населено място], както и препятстването на възможността електроразпределителното дружество да упражнява лицензионната си дейност, неприсъединявайки потребител, на който обект преди това е бил присъединен към електроразпределителната мрежа, следва да бъдат упражнени правомощията на КЕВР по чл. 117, ал. 8, изречение трето от ЗЕ.

КЕВР е приела, че следва да разпорежи предоставянето на ползването на енергийния обект на електроразпределителното дружество, като задължи „Електроразпределение Юг“ ЕАД да изготви и предложи на „Елхим - Искра“ АД договор за предоставен достъп до енергийно съоръжение, собственост на „Елхим - Искра“ АД, с цел присъединяване на обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ и да даде срок за изпълнение на задължителните указания.

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.12.2023г., поради което подадената на 22.12.2023г. е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и представените от страните писмени доказателства, назначена е и е извършена съдебно-техническа експертиза, която е надлежно приобщена към делото.

От заключението на приетата, съдебно-техническа експертиза се установява, че:

Не е възможно при енергиен микс, т.е. електроенергията постъпила от Ф., произведена в „Елхим -Искра“ АД и тази, получена от „ЕР Юг“ ЕАД, и подадена като микс към който и да бъде потребител, той да може да разграничи двете енергии, за да се определи плащане, съобразно точната пропорция на този вид електроенергия в общото количество енергия, доставено от същата инсталация.

За да се отговори на въпроса: „Какво е необходимо за присъединяването на обект ЕТ „ФИАТ ДУКАТО - Никола Николов“ от главна подстанция, посочена в решението на КЕВР като сграда №106 е имота на „Елхим - Искра“ АД и каква би била цената на едно такова присъединяване?“ е необходимо да има информация каква е исканата предоставена мощност от ЕТ, защото в двата предварителни договора за присъединяване (неподписани) от 2007г. (изх.№ 215/19.04.) и 2012г. (изх.№ 318/23.05.), се предлага ТП с мощност 400 kVA, а втория път - 800 kVA, т.е.

необходима е обосновка дали съществуващата към този момент мощност на трансформаторите и съответните комутационни апарати ще могат да поемат и новоприсъединени мощности от ЕТ. Ирелевантно в случая е, че преди 20 години тогавашния товар на „Е. -И.“ е позволявал енергийните му съоръжения да поемат и товар „+“ от обекта на Н. Н.. Немислимо е някой да се разпореди към този момент и необосновано да изиска присъединяване на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ чрез енергийните съоръжения на „Елхим -Искра“ АД към Е. на лицензианта, без да е извършен електроенергиен „одит“, с обхват поне 20 години назад, още повече, че не са изпълнени и условията за прилагане на чл.117, ал.8 от ЗЕ - да е налице техническа възможност и свободен капацитет на електрическите уредби и съоръжения на „Елхим Искра“ АД.

В дадените разяснения от вещото лице при отговори на въпроси на страните изрично е посочено: Всички триполюсни ножови прекъсвачи, които видях бяха в положение „включено“, няма свободно място където да се включи каквато и да е друга мощност.“

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Решението на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и съгласно ат. 7 на чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката от 21.03.2013 г. (Наредба № 3).

Решението отговаря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59 ал. 1 от Административнопроцесуатния кодекс (АПК).

Разпоредбата на чл.117, ал.8 от ЗЕ дава възможност на КЕВР да предприема принудителни мерки, за предоставяне на ползване на електрически уредби и съоръжения на операторите на електропреносната мрежа или на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти, когато липсва съгласие от собственика на тези съоръжения и уредби. За да възникне обаче, задължение за предоставяне на ползването на тези съоръжения, законодателят е предвидил две кумулативни условия, а именно да наличието на техническа възможност и свободен капацитет. В тази връзка, задължение на КЕВР е да установи дали са били налични тези условия към момента на предприемане на принудителната мярка.

В Решение № Ж-1059 от 30.11.2023г. е прието, че изградените енергийни съоръжения, захранващи обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, са били изградени по времето на създаването на ДФ „Акумулатори“ с цел да обезпечат и запазят електрическа енергия този обект. Съответно обектът на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, е бил електрозахранен посредством вече изградените енергийни съоръжения до 30.06.2003г., базирайки се на тези обстоятелства Комисията приема, че е налична както техническа възможност, така и свободен капацитет за присъединяване на обекта на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ и към 30.11.2023г. Според съда, този извод на административния орган е произволен и не почива на събрани в хода на административното и съдебното производство доказателства. В следствие на нарушение на задълженията си- да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да събере служебно относимите доказателства, Комисията е издала порочен административен акт касателно т. П. 1 от решението. С писмо изх.№ 1718/28.09.2023г. „Елхим -Искра“ АД е уведомила изрично

„Електроразпределение Юг“ ЕАД, че няма техническа възможност и свободен капацитет, който да предостави на трети лица. Независимо от това, КЕВР не е извършила проверка за техническите възможности за присъединяване на обекта и за наличието на свободен капацитет. В случая дори, „Електроразпределение Юг“ ЕАД не е представил, а съответно КЕВР не и изискал- договор или предварителен такъв за присъединяване на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“, от който да бъде установена каква ще е мощността за присъединяване, напрежението и др. В тази връзка, без да са изяснени тези въпроси, няма как и обективно да се прецени дали са налице капацитет и техническа възможност за присъединяване, както е посочило и вещото лице. Предвид на което, извода на КЕВР, за наличие на техническа възможност и свободен капацитет, не е подкрепен с никакви доказателства, тъкмо напротив същия противоречи на събраните такива, каквото се явява цитираното писмо. Неподкрепени с доказателства и в противоречие с установените факти е, и приетото от КЕВР, че е възможно присъединяване, чрез заводската подстанция на „Елхим-Искра” АД по заварената кабелна линия и към настоящия момент. Не са представени доказателства да е било извършено техническо обследване на въпросния кабел и дали същият е годен да осъществи безопасно присъединяване, при условие, че същият не е ползван повече от 20 години. Не са отчетени и обективните обстоятелства, че в този период „Елхим -Искра” АД е изградило Ф., която е присъединена към въпросната подстанция, което променя и възможностите и капацитета на същата.

От заключението на приетата, като обективно и компетентно дадена, Съдебно-техническа експертиза и в от разясненията на вещото лице се установява именно, че не е налице техническа възможност и свободен капацитет за присъединяване на трето лице към подстанцията собственост на „Елхим -Искра” АД. Ето защо, извода на КЕВР, че е налице техническа възможност и свободен капацитет за присъединяване на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ към подстанцията собственост на „Елхим -Искра” АД, е в противоречие с наличните доказателства.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че при постановяване на решението си /в частта по т. II. 1/ органът неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че са налице кумулативните условия по чл.117, ал.8, изр.първо от ЗЕ- наличие на техническа възможност и свободен капацитет за присъединяване на ЕТ „Фиат Дукато - Никола Николов“ към подстанцията собственост на „Елхим -Искра” АД.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение по т. II. 1 следва да се отмени. Преписката следва да се изпрати на органа за ново

произнасяне, съобразно изложените по-горе мотиви.

При този изход на спора на жабоподателя се дължат сторените от него в производството разноси в общ размер на 3814.18 лв. в това число: 50 лв. държавна такса; 2264.18 лв. депозит за експертиза и 1500лв. адвокатско възнаграждение. Претендираното адвокатско възнаграждение, е близко до минималния размер според чл.8, ал.3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е съобразено с фактичестката и правна сложност на делото, предвид на което не следва да бъде редуцирано.

С оглед на горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ т. II. 1 от Решение № Ж-1059 от 30.11.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране по жалба на „Елхим-Искра“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], и **ИЗПРАЩА** преписката на органа за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона, в срока по чл. 146 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ НА** на „Елхим-Искра“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата **3814.18 лева** (три хиляди осемстотин и четиринадесет лева и осемнадесет стотинки), представляваща съдебно-деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.